

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-80/2024-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od Jelene Rajić, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te sudskog savjetnika Alana Vučkovečkog, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja HRVATSKE POŠTANSKE BANKE, dioničko društvo, Zagreb, Jurišićeva ulica 4, OIB: 87939104217, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, POVJERENIKA ZA INFORMIRANJE, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, OIB: 68011638990, uz sudjelovanje zainteresirane osobe MK, [adresa], radi ocjene zakonitosti odluke, u sjednici vijeća održanoj 19. ožujka 2025.

r i j e š i o j e

Upravni spor se nastavlja.

p r e s u d i o j e

Odbija se zahtjev tužitelja za poništenjem rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-008-07/23-01/1037, Urbroj: 401-01/10-24-7 od 13. ožujka 2024.

Obrazloženje

1. Rješenjem ovog Suda poslovni broj Us II-60/2024 od 5. lipnja 2024. prekinut je upravni spor do okončanja postupka koji se vodi pred Sudom Europske unije pod znakom C-336/23. Kako je presudom Suda Europske unije broj C-336/2023 od 21. studenog 2024. odlučeno o zahtjevu, valjalo je sukladno odredbi članka 105. stavka 5. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" broj: 36/24 - dalje: ZUS) riješiti kao u izreci rješenja.
2. Tužitelj je podnio tužbu protiv rješenja tuženika, KLASA: UP/II-008-07/23-01/1037, Urbroj: 401-01/10-24-7 od 13. ožujka 2024. kojim je poništeno rješenje Hrvatske poštanske banke d.d. i to točkom 1. poništene su točke 2. i 3. rješenja tužitelja Urbroj: F00-149/23 od 17. studenog 2023. Točkom 2. pobijanog rješenja MK odobreno je pravo na pristup podacima o odvjetnicima/odvjetničkim uredima/odvjetničkim društvima koji su pružali odvjetničke usluge tužitelju u razdoblju od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2022. i iznosima koji su isplaćeni pojedinom odvjetniku/odvjetničkom

uredu/odvjetničkom društvu u navedenom razdoblju. Točkom 3. pobijanog rješenja naloženo je tužitelju postupiti u skladu s točkom 2. izreke pobijanog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti pobijanog rješenja.

2.1. Prije svega tužitelj ukazuje kako je u drugom, činjenično i pravno istovrsnom, predmetu tužitelja koji se vodi pred ovim Sudom pod poslovnim brojem Us II-101/2023, dana 9. kolovoza 2023. doneseno rješenje o prekidu upravnog spora. Budući je na snagu stupila Direktiva (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora, kojom su izmijenjene definicije obveznika pružanja informacije implementirane u ZPPI, a predmetna Direktiva je implementirana u najnovije izmjene ZPPI-ja u poglavlju koje se odnosi samo na zahtjeve za ponovnu uporabu informacije, Sud je Sudu Europske unije uputio prethodno pitanje glede tumačenja tih definicija Direktive, kao i iznimki od obveze davanja informacije. Zahtjev za prethodnu Odluku dostavljen je Sudu Europske unije te je zaprimljen pod oznakom C-336/23 od 31. svibnja 2023. godine.

2.2. Nadalje, citira odredbe članka 15. stavka 2. i članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj: 25/13. i 85/15. - dalje u tekstu: ZPPI), te članak 19. stavak 1. Zakona o zaštiti tajnosti podataka („Narodne novine“, broj: 108/96., 79/07, 86/12), zaključujući kako su podaci koje je zatražila zainteresirana osoba zaštićeni upravo na način kako to propisuje taj članak. Štetne posljedice koje mogu nastupiti za tužitelja odavanjem informacija, tužitelj je pobrojao u svom rješenju, odnosno u istom je dao jasne, nedvosmislene i činjenično utemeljene argumente koji su proizašli iz provedenog testa razmjernosti, a nakon provođenja kojeg je zaključeno da ne prevladava javni interes za zatraženim podacima, već, upravo suprotno, interes tužitelja da zatražene podatke čuva. Zatražene informacije su označene oznakom „tajno“, sukladno Pravilniku o klasifikaciji informacija, koji Pravilnik se temelji na Odluci o primjerenom upravljanju informacijskim sustavom koju je donijela Hrvatska narodna banka, a koja je zadužena za nadzor nad bankama, na temelju odredbe članka 161. stavka 1. podstavka 3. Zakona o bankama („Narodne novine“, broj: 117/08., 74/09., 153/09., 108/12. i 54/13.) i Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci („Narodne novine“, broj: 75/98. i 54/13.), znači, na tužitelja se primjenjuje Zakon o bankama, odnosno Zakon o kreditnim institucijama i temeljem tog Zakona donesena je Odluka o privremenom upravljanju informacijskim sustavom i nije moguće isključiti primjenu navedenih propisa unatoč tomu što je zbog svoje vlasničke strukture tužitelj razvrstan u javna tijela.

2.3. Nadalje, smatra da tuženik pogrešno tumači koje posljedice proizlaze iz vlasničke strukture tužitelja, odnosno proizlazi da tuženik smatra da ako je tužitelj u većinskom vlasništvu Republike Hrvatske, da to automatski znači da raspolaže javnim sredstvima i da je dužan davati informacije kao da se primjerice radi o nekakvom ministarstvu. Svrha sudjelovanja Republike Hrvatske u ulozima u temeljnom kapitalu tužitelja je stjecanje određenih članskih prava (pravo na glasovanje na skupštini, pravo na dividendu i sl.), a ne stavljanje javnih sredstava na raspolaganje tužitelju. Tužitelj na tržištu pruža bankarske usluge i na taj se način financira, a ne korištenjem javnih sredstava. Predlaže ovom suda da u skladu s odredbom članka 45. stavak 2. ZUS-a donijeti rješenje kojim se prekida spor dok se ne odluči o prethodnom pitanju, a podredno donijeti presudu kojom se poništava rješenje tuženika, KLASA: UP/II-008-07/23-01/1037, Urbroj: 401-01/10-24-7 od 13. ožujka 2024. i predmet vratiti na ponovno odlučivanje tuženiku. Ujedno predlaže da ovaj sud prilikom upućivanja predmeta na ponovno odlučivanje da uputu tuženiku da u novom postupku odbije zahtjev tražitelja informacija za dostavom podataka o odvjetnicima/odvjetničkim uredima/odvjetničkim društvima koji su pružali odvjetničke usluge tužitelju u razdoblju

od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2022. i iznosima koji su isplaćeni pojedinom odvjetniku/odvjetničkom uredu/odvjetničkom društvu u navedenom razdoblju.

3. Tuženik, u odgovoru na tužbu, osporava sve navode iz tužbe. Ostaje kod navoda iz osporenog rješenja te se poziva na više odluka Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u kojima je izraženo shvaćanje da se kod prvostupanjskog tijela radi o informacijama o raspolaganju javnim sredstvima u smislu članka 16. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. Navodi da se, bankarska tajna odnosi na podatke koje banka sazna na osnovi pružanja usluga klijentima u smislu članka 156. Zakona o kreditnim institucijama. Drugim riječima, sama činjenica što je tužitelj odlučio zatražiti usluge pravnog savjetovanja od odvjetnika, odnosno odvjetničkog društva, koji su ujedno i klijenti tužitelja, ne znači da se bankarska tajna proširuje i na usluge koje je odvjetnik pružio tužitelju, jer u takvom pravnom odnosu tužitelj ne nastupa kao bankarska institucija, odnosno pružatelj bankarskih usluga, već kao primatelj usluge pravnog savjetovanja. Kako se tražena informacija sastoji od imena, odnosno naziva odvjetničkog ureda i isplaćenog iznosa, u takvoj situaciji se ne provodi test razmjernosti i javnog interesa u smislu odredbe članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, pa navodi tužitelja koji se odnose na poslovnu tajnu te interne akte tužitelja nisu od utjecaja na odluku u ovoj pravnoj stvari. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

4. Sukladno odredbi članka 6. ZUS-a odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Prema obrazloženju osporavanog rješenja tuženika, zainteresirana osoba je zahtjevom za pristup informacijama od tužitelja (prvostupanjskog tijela) tražila informacije o odvjetnicima/odvjetničkim uredima/odvjetničkim društvima koji su pružali odvjetničke usluge tužitelju u razdoblju od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2022. i iznosima koji su isplaćeni pojedinom odvjetniku/odvjetničkom uredu/odvjetničkom društvu u navedenom razdoblju a koji zahtjev je odbijen uz obrazloženje da se radi o poslovnoj i bankarskoj tajni.

6.1. Tuženik se u osporavanom rješenju poziva na presudu ovog Suda poslovni broj:UsII-501/18, u kojoj je izraženo shvaćanje da se i u slučaju ovdje tužitelja radi o raspolaganju javnim sredstvima u smislu članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13., 85/15. i 69/22. - dalje u tekstu ZPPI) a prema presudi poslovni broj: Us II-105/20, u predmetu koji se odnosio na isplate koje je prvostupanjsko tijelo vršilo odvjetnicima nije prihvaćeno pozivanje prvostupanjskog tijela na poslovnu tajnu, imajući na umu da se radi o trgovačkom društvu koje je u većinskom vlasništvu države.

7. Odredbom članka 23. stavka 6. točke 2. ZPPI propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavicama 2., 3. i 4., a u vezi s člankom 16. stavkom 1. tog Zakona.

7.1. Prema pak odredbi članka 15. stavka 2. točke 2. ZPPI-a, tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija poslovna ili profesionalna tajna, sukladno zakonu, s tim da je u takvom slučaju, sukladno odredbi članka 16. stavka 1. ZPPI-a, tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji dužno, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa.

8. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je poništio rješenje tužitelja i odobrio zainteresiranoj osobi pravo na pristup zatraženoj informaciji, pri čemu je za svoju odluku dao pravno relevantne razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

9. Osnovano tuženik u obrazloženju rješenja navodi da je tužitelj u većinskom vlasništvu države radi čega pravilno zaključuje da isplate koje kao javno tijelo vrši predstavljaju raspolaganje javnim sredstvima u smislu odredbe članka 16. stavka 3. ZPPI-a a koja odredba propisuje da su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja postupka iz stavka 1. ovog članka (provođenje testa razmjernosti javnog interesa) osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak.

10. Odredbom članka 19. stavak 1. Zakona o zaštiti tajnosti podataka određeno je da poslovnu tajnu predstavljaju podaci koji su kao poslovna tajna određeni zakonom, drugim propisom ili općim aktom trgovačkog društva, ustanove ili druge pravne osobe, a koji predstavljaju proizvodnu tajnu, rezultate istraživačkog ili konstrukcijskog rada te druge podatke zbog čijeg bi priopćavanja neovlaštenoj osobi mogle nastupiti štetne posljedice za njezine gospodarske interese.

10.1. Odredbom članka 156. Zakona o kreditnim institucijama ("Narodne novine", broj: 159/13., 19/15., 102/15., 15/18., 70/19., 47/20., 145/20. i 151/22.) određeno je da bankovnu tajnu čine svi podaci, činjenice i okolnosti koje je kreditna institucija saznala na osnovi pružanja usluga klijentima i u obavljanju poslova s pojedinačnim klijentom.

11. Kako se u konkretnom slučaju traže podaci o uslugama pravnog savjetovanje, a ne o podacima, činjenicama i okolnostima koje je kreditna institucija saznala na osnovi pružanja usluga klijentima i u obavljanju poslova s pojedinačnim klijentom to je pravilno tuženik nakon utvrđenja da se radi o raspolaganjima javnim sredstvima, naložio tužitelju da dostavi zainteresiranoj osobi zatražene podatke.

12. Slijedom izloženog, ovaj Sud nalazi da je pobijano rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo valjane razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09.), radi čega nije našao osnove osporeno rješenje ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je rješenje tuženika utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, pri čemu i u tužbi inzistira na tumačenju i primjeni materijalnog prava na način kako je isto primijenio u prvostupanjskom rješenju.

13. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 19. ožujka 2025.

Predsjednica vijeća:
Jelena Rajić, v.r.